

Nro. 48.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Pénteken Junius 17 ik napján
1803-ik esztendőben.*

B é t s.

A' Hetruriai I - s ő Lajos Király' halálára nézve, 7 hetekig tartó gyász ruhát vett fel e. h. 14-dikén a' Cs. K. Udvar.

Az itt lévő Hannoveránus Követ, hivatal szerint való jelentést adott be a' mi külső dolgokra ügyelő Ministerünknek Gróf Kobentzel ő Exc.jának, hogy ő Nagy Britanniai Felsége a' Frantziákkal újra elkezdődött ellenségeskedések' alkalmatossá-gával, a' Hannoverai Választó Fejedelmi Hertzeg-ségre nézve tökéletes neutralitást szándékozna tartani, a' mellyre a' Lünevillei Kötés szerént egélz jussa volna. A' mi a' Hannoverai vidékeken tétődő hadi készületeket illeti, ezeket, tsak mint

B b b

előre való vigyázásnak okaért elő vétetett eszközöket úgy kellene tekinteni, a' mellyek tsak abban az esetben fordítottódnának haszonra, ha ő Brit. Felségének ezen tartományára, az ellenség rá menni, és azzal reménség felett ellenséges módon bánni találna.

* * *

O s n a b r ü c k, Jun. 1-ső napján. Ide be nem jöttek még a' Fr. seregek. Mind a' Hannoverai vidékek felé nyomulnak. Jó fenytéket tartanak. Deputátusainkat igen barátságosan fogadták; mellyre nézve szünni kezdett közöttünk az első nagy ijedség. — A' hírszerént olyan kemény fenyték tartatik ezen Fr. seregnél, hogy tsak közelébről is két katonák, a' kik valami paraszt háznál két on-kalánt vettek vólt magokhoz, példás büntetést szenvedtek. — A' Bremai levelek is azt erőssítik, hogy az előre való szomorú képzelődések ott is kezdenek lassan-lassan olzani, ennyiben hogy, ha szintén egy 8000 emberekből álló Fr. sereg, Diepholtz, Vechte, és Kloppenburg mellett táborozván, tsak többek érkezését várja, 's azonnal tovább fog nyomulni, a' Frantzia tábor eleibe küldetett Hannoverai Deputatzióinak egygyik tagja Oberflieutenant Bock, azonban, a' Fr. fő vezérnek G. Mortiernek igen jó és régi barátja lévén, lehet remélni, hogy foganatos leszen a' nevezett fő vezérnél való megjelenése.

H a n n o v e r a, Jun. 2-dikán. Olyan beszéd indúlt, hogy a' Fr. sereg' eleibe küldetett Deputatziótól már érkezett volna tudósítás ide vizsgálva, a' mely szerént a' Frantziák azt mondják, hogy ők nem úgy jönének, mint ellenség, hanem mint barát; tsakhogy barátságoknak első fundamento-

ma ez a' feltétel lenne, hogy a' hadi készülétekről haladék nélkül tegyünk le; a' több tikkelyek azután következhetnének.

A' Hannoverai Országglószék egy második Proklamatiót is hirdettetett ki, melynek ez a' foglalatja: — „Az ő Brit. F. ge és a' Fr. Országglószék között támadott új villongás olyan tulajdonságú, hogy a' tsak az Angliai Koronát illetheti, ő F. gét pedig, mint Választó Fejedelmet és Német Birodalom béli Rendet, telyelléggel nem. Ezen egészen elvált tekintetben, a' Német Birodalmat illető Lüneyillei Kötéshez tartja magát ő F. ge, u. m. a' melynek, maga is, személyes aldozatja által való előmozdítója vólt: a' mellyhez képpest olyan bizodalommal van ő F. ge, hogy Német Statusai, egy a' Német Birodalmat telyelléggel nem illető hadakozásnak alkalmatosságával, egész bátorságban és minden bántodás nélkül maradhatnak. Ellenben a' maga részéről is olyan nyilatkozatást tesz ő F. ge, hogy, mint Választó Fejedelem, legszorossabb neutralitást fog tartani, 's ha szintén minden szükséges esetre, oltalmazó készüléteket tétetni kéntelen is, tsakugyan kinyilatkoztatja, hogy, mint Német Rend, a' kiütéssel fenyegetődző hadakozásban részesülni, soha nem fog.

* * *

Végezete a' közelébbi M. Kurirban félbemaradott

Angliai hadi Proklamatióinak: — „

„Szükséges azt is megjegyezni, hogy az Amiens-i Kötésnek 10-dik tikkelye, tsak egy része annak az egészfiznek, a' mellynek minden részei egymással függésben vannak, és a' mellyeknek betöltésekről ugy kell a' Kötések' közönséges principumjok szerént gondolkodni, hogy ezen tekintet-

ben nem lehet őket egymástól elválasztani. Ő Br. Felsége meg egygyezett ugyan abban, hogy a' Sz. János Rendjének Maltha szigetét vissza adja, olyan feltétel alatt, ha neutrális és független marad: hanem, már akkor feltevődött vólt egy más igen fontos dolog, a' melly ő F.gét a' sziget vissza adására indította, t. i. hogy a' 8-ik és 9-ik cikkelyek szerént a' Fr. Országlószék, a' Török Birodalomnak épségben való maradásában 's a' Jóniai szigetek' függetlenségeken, egygyet fog érteni. Azonközben ugy mutatta ki magát a' dolog az ólta, hogy a' Fr. Országlószék ellenséges szándékkal volna ezen két tárgyra nézve, és hogy a' Török Birodalom feldarabóltatását illető gondolat, éppen ő tölle származott volna. Hogy ez így van, nem lehet rajta kételkedni: az egész világ előtt kihirdettetett ez, az Oberster Sebastiani levelének hivatal szerént való módon lett közönségesfétődése által; 's ezen tisztnek Egyiptomban, Syriában, és a' Jóniai szigeten kimutatott magáviselete által; valamint szintén az Első Konzúlnak magának L. Withworthhoz intézett tulajdon szavai által. Ő Nagy Brit. F.ge nem fundamentom nélkül tekintette a' Fr. Országlószéket, úgy, mint a' ki magát azon békefészes Kötésnek megszégésére, a' mellyben a' Török Birodalomnak épségben való maradása, 's a' Jóniai szigetnek függetlensége meghatározottak vala, magát el tókéllette volna; következésképpen Maltha szigetét sem üressithette ki, semmi okosság szerént ő F.ge, addíg, míg egy ily fontos tárgyra nézve valami más hasonló bátor-ságos zálogot nem kapott. Ő F.ge meggyözödött a' felől, hogy a' Fr. Országlószék, a' Kötésnek mégkészülésétől fogva kimutatott magáviselete ál-

tal, és annak a' dolognak fontossága, a' melly azon Kötésnek egy részét teszi, ellenne mondhatatlan juss adnak ö Brit. F.gének, arra, hogy Maltha szigetét kezéből ki ne bocsássa. A' Fr. Országglószék azonban, az ö Brit. F.ge ily nyilvánosságos 's ily ellene mondhatatlan jussa mellett is, azt kívánta igen kurta és fenyegetődző hangon, hogy Maltha szigetét adjuk vissza. Ha az a' nagyravágyás, a' mellyet a' Fr. országglószék az Amienszi Kötéstől fogva kinyilatkoztatott, az ö Brit. F.ge különös figyelmetésségét magához vonta: azon méltatlanságok is hasonlóképpen szívére hatottanak ö F.gének, a' mellyekkel a' Fr. Országglószék, az ö F.ge koronáját 's a' Brit. nemzetet érdekelte. Az Oberster Sebastiani tudósítása, olyan feladásokat és vádakat foglal magában az ö Brit. F.ge Országglószéke, 's az Egyiptomban vólt Anglus tisztek és seregek ellen, a' mellyeknek leg kissebb fundamentumok sintsen. Az ö tudósítását pedig nem lehet úgy tekinteni, mint tsak valami magános ember levelét: minden tulajdonságai olyanok vóltak annak, mint a' milyenek a' hivatal szerént való tudósítások szoktak lenni, a' mellyeket az az Országglószék, a' mellyhez küldettette vannak, helybehagyván, a' közönség eleibe bocsáttat. Alig jött vala ez a' levél világ eleibe, és már újabb méltatlanság történt rajtunk, midőn maga az Első Konzúl egy jelentésében, mellyet a' Törvényhozó Gyűléshez intézett így fejezte ki magát: — „Nagy Britannia egyedül ki nem köthet Fr. országnak hátalma ellen.“ — Ez az erőssítés éppen olyan fundamentum nélkül való, mint illetlen, és a' melly több háboruk, de nevezetesen az utólsobb által, egészfzen megzáfoltatott. Egy ilyen erőssi-

tés, ilyen hivatal szerént való módon kihirdetve, egyébnek tellyefféggel nem tartathatik, hanem egy valóságos meghívásnak, a' melly által az a' Király és hatalmas nép, a' kiknek mind erejek mind akaratjok van a' magok ditsőffégeknek és be-
tsületeknek védelmezésére, ingereltetnek. Az El-
ső Konzúl' magaviselete egy közönséges audientzia
alkalmatosságával, majd minden Europai Hatalmas-
ságok' Követjeiknek jelenlétekben, vizont egy újabb
meghívásnak tartathatik a' Fr. Orzáglószék részé-
ről, a' mellyet itt nem lehet halgatással elmellöz-
nünk; 's az a' magyarázat is, a' mely annak az
audientzia béli beszélgetésnek követője vólt, in-
kább nagyobbitására mint kitsinyítettésére szolgált
az illetlenségnek. Éppen azon időben, midőn a'
mi Követünk Párisban a' most említett történetre
nézve némünémű magyarázatot, és elégtételt ki-
vánt volna: a' Frantzia Követ egy leg motskoló-
dóbb és igen illetlen irást hirdettetett ki a' Ham-
burgi újságban ö Brit. F.ge ellen; sőt midőn lát-
ta vólna a' Fr. Követ, hogy az irásnak kihirdet-
tetése külömben meg nem eshetne, mint közönsé-
ges követségben lévő személy, Orzáglószékének
méltóságát vette fel, és úgy kívánta 's nyerte is
meg, annak, a' Magistratus' újságában való kiadat-
tatását. A' Hamburgi Magistratus szükségesnek
találta lenni az engedelmességet. Ilyen módon,
ezen városnak függetlensége is megrontatott, és a'
Fr. Orzáglószéknek fenyegetődzései egy szabad
Státust, a' Nagy Britannia Felség ellen intéztetett,
fundamentom nélkül való, és megbántó ragalma-
zás kihirdetőjévé tettek. Ezen méltatlanságok lais-
tromjokhoz ragaszthatná ö F.ge azt a' több versben
meg újított kívánságát is a' Fr. Orzáglószéknek,

hogy a' nyomtatásban való szabadságokat illető
 Konstituziót és törvényeket változtatná meg ő
 F.ge a' maga országában. Emlithetné továbbá ő
 F.ge, hogy a' Fr. országlószék nem egy versben
 kívánta ő F.gétől, hogy a' hospitalitás (jövevé-
 nyek befogadása) törvényét rontaná meg ő F.ge
 azon személyek eránt, a' kik az ő F.ge Státusai-
 ban menedékhelyet kerestek, és semmi ellenek va-
 ló panaszra alkalmatosságot nem szolgáltattak.
 Lehetetlen mind ezeket a' dolgokat, 's a' Fr. Or-
 száglószéknek ezekben tett lépéseit gondolóra ven-
 ni, hogy egyszerismind a' felől is tökéletesen meg
 ne győződünk, hogy ezek nem tsupa magokban
 elő forduló történetek, hanem annak az egyszer
 felvétellett systemának, egy ágazatját teszik, a' mely
 által az ő Brit. F.ge Országlószékének megalatso-
 nyittatása és boszszantatása tárgyaztatik. Ennyi
 ingereltetések és meghívások között is, arról, a'
 mivel méltóságának tartozik, elfelejtkezvén ő F.ge,
 leg nagyobb tsendességgel és mérseklettséggel ke-
 reste az elégtételt: midőn egyszerismind minden elz-
 közök által, a' mellyek Koronájának ditsösségé-
 vel 's országa javával nem ellenkeznek, arra bir-
 ni igyekezte a' Fr. Országlószéket, hogy engedné
 által azon pontokat az ő F.ge seregeinek, a' mel-
 lyek Európa' jövendő béli tsendességének állandó-
 ságára nézve, elkerülhetetlenül szükségesek. Ezen
 törekedései füstbe mentek: 's erre nézve parantsól-
 ta a' maga Követjének, hogy Párist hagyja oda;
 a' lévén az ő F.ge tzélja, hogy félbe szakasztód-
 janak azok az alkudozasok, a' mellyek haszon nél-
 kül már is igen sokáig tartottak vala; és hogy
 végvettetődjön a' bizontalankodásnak, a' mely kü-
 lönösen az ő F.ge jobbágyainak felette ártalmas.

Ö F.ge, noha az ő F.gét ingerlő meghívásokra nézve sokkal több kívánságokat formálhatna, mint a' mellyeket már a' Fr. Országglószék eleibe terjesztett: tsakugyan, az ilyen módon egész Európára kiterjedhető inségeknak elhárithatások végett, még most is kész, a' mennyiben önnön ditsőffégével 's népe javával nem ellenkezik, a' dolgoknak igallágos és betsületes elintéztetésekre vezető, 's a' veszedelmeket eltávaztató, minden útakat és módokat nyitva hagyni. Ehez képpest telyefféggel nem terheltetik ő F.ge egész Európa előtt kinyilatkoztatni, hogy mind azok mellett a' változások mellett is, a' mellyek az Amiensi Kötéstől fogva történtek, és mind azok mellett a' terjeszkedések mellett is, a' mellyekre a' Fr. Országglószék ezen Kötésnek értelme ellen kibotsátkozott, nem formál ő F.ge annyi kívánságokat, a' mennyire jussa volna, hanem még most is kész tsak annyi elégtételnek elfogadására, a' mennyi az ő F.ge koronája' és népe' megbántattatásokért illendő, és a' mennyi annak tökéletes megakadályoztatására, hogy Fr. Ország a' terjeszkedést tovább is folytathassa, éppen elégséges leszen. Ö F.ge elég tisztán, és leg kissebb tárgynak elhalgatása nélkül előadá azon okokat, a' mellyek az elővétellett eszközökhöz való nyulásra indították ő F.gét, a' kitellyefféggel nem akarja magát egy idegen nemzetnek is az ő belső körülállásaiba avatni; és semmi nyereségre 's nevedezésre nem tzelez: hanem egyedül tsak az az érzékenység, a' mellyel Koronájához és népe boldogságához viseltetni tartozik, az, a' mi arra a' buzgó kívánságra bírta ő Felségét, hogy egy Systemának további előmenetelét, a' melly, ha gát nem tételtek eleibe, az egész

pallérozott világnak veszedelmes lehet, megakadályoztathassa.“

* * *

L o n d o n , Május' 24-dikén. A' Parlamentom két Házaiban való fontos vetélkedések a' két nemzetek között folyó új ellenségeskedésekre nézve, tegnap kezdődtek el. Mennél kívánatosabban várta a' közönség, hogy ezen vetélkedéseket a' közönséges újságokban olvashassa: annál nagyobb kedvetlenséggel esett értésére , hogy az ülés kezdetén egy darabig semmi, tulajdon képpen nem oda tartózó személyek a' Parlamentomban jelen nem lehettek, az után pedig, midőn néhány órák múlva a' karok' ajtai a' halgatók számára kinyittattak , már úgy el vóltak, nem tudhatni mitsoda rendelés szerént, előre foglaltatva , hogy a' künn várakozó sokaság közzül alig verekedhettek be, élet, kar, és láb veszedelemmel, ötön haton. A' melynek (mint a' Londoni újságok szomorúan panaszkodnak) a' lett a' következése , hogy azok a' sebess írók, a' kik a' karokban ülven, az orátorok beszédjeiket ezeknek mintegy a' szájokból szokták ki kapkodni, 's papirosra tenni, most minnyájan ki szorúlván helyeikről, nem szolgálhattak az újságíróknak ; melyre nézve ezek is, ezen nevezetes beszédek egyéb útakon kéntelenítettven mostan megszerezni, nem oly hamar szolgálhattak azokkal, mint más alkalmatossággal szoktak vólt. Gondólják , hogy a' Ministereknek tettett így intézni a' dolgot, éppen azért , hogy ne siethessenek igen erősen az Ujságírók ezen fontos beszédeknek kiadásokkal. — A' Yorki Hertzegné is bennült a' karban. — Annyival nevezetesebb vólt a' Parlamentomnak, ezen ülése , hogy, még Pitt vólt. Minister

is, a' kinek már oly régen szavát sem lehetett hallani a' Parlamentomban, ez úttal ismét egy olyan remekét adta, sok versben megkülömböztetett, meggyőző ékes szollásának, hogy igen gyakran kiáltották szavaira a' több tagok: haljuk! haljuk! — Két egész órát tartott a' beszéde. —

A' Vetélkedés tárgya mind két Házban a' vólt, a' mi ilyen alkalmatossággal szokott közönségesen lenni, t. i: Hogy meg kell közönni a' Hirálytól a' Parlamentomhoz küldetett követtséget (Ezt a' M. Kurir 716 és 717 lapjain lehetett olvasni). Az ez eránt való projektomot ilyen szavakban terjesztette Lord Pelham a' Parlamentom eleibe: — „Meg kell ő Felségének igen kegyelmes követtségét köszönni, és bizonyossá kell tenni a' felől, hogy mi a' békeflegnek megmaradását igen ohajtjuk, 's meg is vagyunk gyözödve a' felől, hogy ő F.ge egy alkalmatosságot sem fog elmellözni, hogy az a' háború, a' mellybe beléelegyedünk, országunknak ditsösségével és bátor-ságos állapotjának állandó lábura való helyhezte-tödésével, végzödheffen - el. Mi igen hathatós in-dúlattal értettük, hogy ő F.gének a' bekefleg' megma-radására intéztett törekedései, a' Fr. Orzáglószék-nek nagyra - vágyó plánumai, 's a' mi függetlenségünket megrontó tzelozásai miatt füstbe mentek legyen; 's hogy ő F.ge azon méltatlanságokért, a' mellyek ellenünk elkövettettek semmi elégtételt nem nyerhetett legyen. Ezen érzékenység által elevenítettven, mi az ő F.ge Koronájának ügyét, 's népének javát, és mindent, a' mi egy szabad 's független nemzetnek betses, egész erőnkkel védelmezni, készek leszünk.“ — (Az e' felett tartatott beszédek málszor következnek).

L o n d o n, Majus' 27-dikén. Az Alsó Ház' eleibe ilyen kevés szavakból álló Királyi követtség érkezett 25-dikben: — „G y ö r g y, K i r á l y. Ö F.ge jónak találja tudósítani az Alsó Házat, hogy az ellenség' tudva lévő tzélozásának megelőzésére, 's az ö F.ge' koronájának 's népének bátorságára megkivántató leg alkalmasabb eszközkhöz nyúlni, ö F.ge a' maga tartozó köteleffégének lenni gondolta légyen. A' dolog ez, hogy ö F.ge, azon Parlamentomi végzés ereje szerént, a' mely ö Felségének a' katonaság számának nevelésére hatalmat engedett, ö F.ge a' pótolásra rendeltetve lévő nemzeti fegyveres csoportoknak özfze gyűjtetések eránt parantsolatot adott ki, hogy a' környülállásokhoz képpett az országban hasznokat lehesse venni.“

Itt olyan vélekedés van, hogy az ellenség, Irlandiát tette volna a' maga tzéljává: melyre nézve részünkről is ott tétetnek leg hathatósabban az óltalmazó küszületek. Tsupa protestáns nemzeti katonák (lakosok) 15 ezeren estek már által a' mustrán.

* * *

P á r i s, Majus' 25-dikén. A' Moniteurban ilyen jegyzéseket adatott ki az Országglófszék, az Angliai hadi Proklamatzióra: — „Az Angliai Király Proklamatziója, e' szerént közönségesse tétetődék, a' melly mellé valának azon 145 darabokból álló Dokumentomok is ragasztatva, a' mellyek az ellenünk való hadakozásnak indittó okait fejezik ki. Ez a' könyv 72 részekből áll, a' mellyek között tsak tiz, hivatal szerént valók találtnak; 's ezek is többire tsak apróságok; a' hátra lévő 62 darabok, a' Ministereknek az ö Agen-

seikhez, vagy ezeknek azokhoz írott leveleik, a' mellyek az elsőnek Cancellariáikban az ő tettések szerént formáltattak. A' leg fontosabb nyilatkoztatások, a' mellyekből az Anglus nemzet a' Fr. országlószék magaviseletét, 's az alkudozásoknak igazi folyásokat leg valóságosabban szemlélhetne volna, gondossan elhalgattattak; mások megtsonkáltatva közöltettek a' Parlamentommal. Az Anglus nemzet szabadnak nevezi - e' még is magát? a' nemzetnek pedig a' Parlamentom a' képviselője. Ezen Ujságban (a' Moniteurben) mind ezek az irások hűségesen ki fognak adattatni; mivelhogy a' Frantzia nemzetnek szemei előtt nem kell semminek eltitkoltatva maradni. Ha a' hivatal szerént való leg fontosabb nyilatkoztatások kihagyattatnak, és az olyan levelek, a' mellyeknek orrigináljaik kezünkben vannak, megtsonkáltatnak: mit tarthatunk azokról az egygyütt való beszélgetésekről, a' mellyeket az Anglus Agensek, Ministerjeiknek megírtak, 's ezek azután olyan formába öltöztették, mint jónak gondolták. Azonközben, ötven millió emberek készülnek az egymással való szembeszállásra, 's egymás' megöldöklésre. Az Angliai Országlószéknek egy idő-ólta való főszédelgése, nem tartóztathatja magát, kétség kívül azt hitetvén el magával, hogy nekünk sem fegyvereink sem vasmatskáink nintsenek. Mit gondol London a' jövendő világ' itéletével! Elég, ha a' Parlamentom, az ő tagjainak nagy része a' költött irások által feltüzessittetvén, meg teszi a' Királyi követésre a' maga közönő levelét. Mit kívánnak többet a' Brit. Ministerek? "

P á r i s , Majus' 26-dikán. Tegnap a' Törvényhozó Gyűlésnek egy számos tagokból álló Depu-

tatziója, a' Conservator Szenatus pedig és a' Tribunatus egész sereggel, az Első Konzulhoz mentek audientziára. A' Szenatus' nevében ennek Vice-Elölülője Harville, a' Tribunátus' nevében pedig ennek Elölülője Trouve, beszéllettek. Eléb mindeniknek közönségesen felelt a' Konzúl; azután pedig sokakkal a' tagok közzül különösen is beszélgetett. A' beszédjiből ezeket tartották meg némelyek: — „

„Mi kéntelenítettünk a' hadakozásra, hogy a' megtámadókat vízfíza verjük. Mi ezt ditsőséggel fogjuk tenni. A' Státus leg főbb Tanátsainak azon érzékenysége, hogy öök, ilyen környülállások között ilyen önként való felindulással az Orzáglószékhez járulnak, leg jobb előre való jel. Ügyünknek igaz vóltát még ellenségeink is megismérték, midön az Orosz Császár és Pruszszus Király' közbenjárásokat, a' kiknek igallágos vóltokat egész Europa megisméri, el nem fogadták. Söt ugy látszik, hogy a' Brit. Orzáglószék mintegy kényszerítette tselekedte vólna, hogy a' nemzetet, a' Parlamentomba küldött tudósítások által megtévelyittse, ennyiben, hogy azokat az irásokat a' mellyek a' Fr. Orzáglószéknek mérséklettségét az Anglus nemzetnek szemibe tüntették volna, elmellőzte. Némely irások, a' mellyek közönségesé tétetődtek, fontosabb részeikben tsonkáltattak meg. Az irások' több darabjai, az Anglus Agensek titkos levelezéseikből szedettek öszfize: a' mellyek 'hát az illy fontos vetélkedésekben nem szolgálhatnak tsalhatatlan Dokumentomok gyanánt, minthogy egész valóságok, tsak egy-egy magános embernek egyenességén fundálódik. Némelyek ezek közzül tárgyaikra nézve is költe.

mények, a' milyen p. o. az a' levél is, mellyben azt irta meg Lord Withworth, hogy az Első Konzúl mitsoda beszédet tartott véle utóljára, midön őtet tsak különösen magához hivatta volna. Talám azt gondolta az Angl. Országglószék, hogy Fr. ország egy Indiai Kolonia, és nekünk sem igaz ügyünk' kinyilatkoztatására, sem a' magunk igazságos védelmezésére, nem volna módunk? Ritka igazlátalanság egy olyan Országglószéktől, a' ki fegyverbe öltözteti az ő népét, azt mondván neki, hogy őtet Fr. Ország meg akarja támadni. A' Brit. Országglószék által ellenünk kihirdetett levelek között találtatik Minister Talleyrandnak is egy levele, a' mellyet egy Kereskedő Bízatosunkhoz irt. Ezt annak bizonyosságául adták ki, hogy a' mi kereskedésre ügyelő Bízatosainknak vezedelmes útásitásaik lettek volna. Ez olyan közönséges útásítás, a' melly minden kereskedésre ügyelő Bízatosainknak adódni szokott. E' majd minden Europai nemzeteknél szokásban van. Fr. országban már Colbert alatt szokásban vólt. Hogy kereskedő Bízatosaink, katona rendbéliek volnának, mint a' Brit. Ministerek erőssítik, ez ellen az egész világ pártfogónk lehet. Többire polgári tisztek, vagy pedig annak a' Tanátsnak tagjai vóltak, a' mely a' hadakozás idején a' prédába nyert ellenséges portékákra ügyel — 's több e' félek.

P á r i s, Jun. 2-dikán. A' Rouenben hadifogjokká tétetett Anglusok, a' Komendansnál minden vasárnap megjelenni tartoznak, arra nézve, hogy nintsen-e valami újság. — A' Moniteur egy Genuai, Május 19-dikén költ levelet adott ki, melynek ilyen kedvetlen tárgy a' foglalata: — „

„Egy hajó érkezett ide a' Malthai kikötőhely-

ből, olyan tudósítással, hogy a' peftis ezen szigeten az Anglus katonák között kiütvén, rettenetes pusztitást viszen véghez. Napjában több mint 60 ember hull el az őrző seregben: 's már a' lakosokba is beléjek kapott. Nagy vigyázás van a' Siciliai partokon, hogy oda is által ne kapjon. "

A' Conservator Szenátus azt végezte, hogy jövedelmének egy részét egy 120 ágyus Linea hajónak mennél nagyobb siettséggel leendő készíttetésére fordítván, ezen hajót ajándékozza a' Respublika mostani szükségére. Ezzel, mint követésreméltó példával akart a' Szenátus előlmenni, a' mellynek már látszik is némünémű foganatja. Az Antverpiai kereskedők 660 ezer Livrát tettek öszsze, egy 44 ágyus Fregátnak hasonló tzelra való készíttetésére. — Egyéb eszközök is kezdenek előfordúlni a' hazafiak buzdittatásokra, 's buzgóságoknak hevítésére. A' Szenatusnak, Törvényhozó Gyűlésnek, és Tribunátusnak mind azok a' tagjai, a' kik valaha katonák vóltak, Május' 30-dikán nagy vendégséget tartottak egygyütt. Az egész társaságot — a' jó boron kívül — a' haza' környülállásairól való beszélgetések foglalatoskodtaták. A' pohar-elköszönéseket az öreg Gen. Kellermann komandírozta, a' ki minnyájok között legidősebbnek lenni találtatott. Ittak — 1)ször, a' Respublikáért — 2)ször, a' Nagy Bonaparteért — 3)ször, a' Második és Harmadik Konzulokért — 4)ször, a' Respublika' fő Tanátsai és minden Franciaák között való egygyességért — 5)ször, a' békelesszerető Országlólszékekért — 6)ször, a' tengereken való szabadságért — 7)ször, a' kereskedés' virágzásáért — 8)ször, a' Respublika seregeiért — 9)ször, azon vitézért, a' ki a' Kötést meg-

szegő nép' földjére, leg előbb ki lépik. Gen. Duroc, a' ki az egész társaság hivatalára jelent meg ezen vendégségben, hasonlóképpen ezen társaság' kérésére magára vállalta, hogy az Első Konzúlt a' vendégek tisztelete 's minnyájok szeretete felől bizonyossá fogja tenni.

A' sok esztendőök alatt is elalhatatlan hazaszeretetnek, szép példáját adta nem igen rég egy Anglus szolgálatban meg holt Frantzia születésű Martin nevű Generális. Lyon várossában, betületes de sok gyermekü szüléktől az 1735 dik esztendőben vévén származását, 18 esztendős korában egy Frantzia Regementel elevezett Napkeleti Indiába, a' hol nem tudják mi okból, a' Frantzia szolgálatot elhagyván, az Angliai Kereskedő-kompania szolgálatjára lépett által. Talentomai's vitéz magaviselete által Generálisságot ért, és Bengalában Kalkuttai Komendánszá neveztetett. Hanem, hogy szivében mind végig Frantziának maradt, megmutatta a' Testamentoma által, a' melyet halála előtt két esztendővel ugyantsak Kalkuttában maga után hagyott, a' mellyben Lyon várossának, valamely köz hasznú Institutumnak fundatására, másfél millió Livrát rendelt azon jó neveltetésért, a' melyet ezen városnak küszönt. Nagy summát rendelt arra is, hogy annak interesse által minden esztendőnként bizonyos személlyek szabadittassanak ki a' fogházakból, a' kik oda adosságaikért tétettek be. Hagyott azonközben ezen köz hasznú fundátziók mellett attyafiainak is elegendendőt. — Az Országglózik' rendeléséből egy szép emlékezet oszlopot emeltet ezen valóban boldog emlékezetű embernek Lyon várossa a' maga egygyik piatzán.